

12. Un analizador de gases de escape deberá detectar residuos de hidrocarburos no sistema de manipulación do gas. Non deberá ser posible efectuar unha medición se os residuos de hidrocarburos presentes antes dunha medición é superior a 20 ppm vol.

13. Un analizador de gases de escape deberá dispor dun dispositivo que permita detectar automaticamente calquera funcionamento defectuoso do sensor da canle de oxíxeno debido ao desgaste ou a un corte na liña de conexión.

14. No caso de que o analizador de gases de escape poida funcionar con diferentes combustibles (p.ex. gasolina ou gas licuado), deberanse poder seleccionar os coeficientes adecuados para o cálculo de lambda sen ningunha ambigüidade respecto da fórmula apropiada.

Avaliación da conformidade: os procedementos de avaliación da conformidade mencionados no artigo 6 entre os que o fabricante pode optar son:

B+F ou B+D ou H1.

ANEXO XV

Identificación das inscricións do rexistro de control metrolóxico

1. A toda inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico de entre as previstas no artigo 22.1 se lle asignará unha identificación alfanumérica, do xeito seguinte:

XX-Y-ZZZZ /

Onde:

«XX» representan os dous díxitos que identifican a Administración pública que efectúe a inscrición, de acordo coa relación de códigos de identificación contida no anexo I.

«Y» é a letra que serve para identificar o sector de actividade, de acordo cos códigos de identificación relacionados no anexo I.

«ZZZZ» son os catro díxitos correspondentes ao número correlativo de rexistro dentro de cada sector de actividade, asignados pola Administración pública que leve a cabo a inscrición.

«MM» son os dous díxitos correspondentes ao ordinal da modificación prevista no artigo 27. Non figurarán na inscrición inicial.

2. A toda inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico de entre as previstas no artigo 22.2 se lle asignará unha identificación alfanumérica, do xeito seguinte:

XX-WW-ZZZZ / MM

Onde:

«XX» representan os dous díxitos que identifican a Administración pública que designou o organismo, de acordo coa relación de códigos de identificación contida no anexo I.

«WW» representan o tipo de organismo: ON para os organismos notificados, OC para os organismos de control metrolóxico e OV para os organismos autorizados de verificación metrolóxica.

«ZZZZ» son os catro díxitos correspondentes ao número correlativo de rexistro, asignado pola Administración pública que leve a cabo a inscrición.

«MM» son os dous díxitos correspondentes ao ordinal da modificación prevista no artigo 27. Non figurarán na inscrición inicial.

3. A toda inscrición no Rexistro de Control Metrolóxico de entre as previstas no artigo 22.3 se lle asignará unha identificación alfanumérica, do xeito seguinte:

XX-Y-ZZZZ-R / MM

Onde:

«XX» representan os dous díxitos que identifican a Administración pública que efectúe a inscrición, de acordo coa relación de códigos de identificación contida no anexo I.

«Y» é a letra que serve para identificar o sector de actividade, de acordo cos códigos de identificación relacionados no anexo I.

«ZZZZ» son os catro díxitos correspondentes ao número correlativo de rexistro dentro de cada sector de actividade, asignados pola Administración pública que leve a cabo a inscrición.

«R» é a identificación específica de reparador.

«MM» son os dous díxitos correspondentes ao ordinal da modificación prevista no artigo 27. Non figurarán na inscrición inicial.

Se a persoa ou entidade que se vai inscribir como reparador estivese xa inscrita para outra actividade das recollidas no artigo 22.1, emitirase un certificado independente e específico para a actividade de reparación.

14081 *RESOLUCIÓN do 28 de xullo de 2006, da Secretaría Xeral de Enerxía, pola que se modifica o punto 3.6.3 «Viabilidade das programacións de descarga de buques» da Norma de Xestión Técnica do Sistema Gasista «NXTS-3». («BOE» 184, do 3-8-2006.)*

O Real decreto 949/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o acceso de terceiros ás instalacións gasistas e se establece un sistema económico integrado do sector de gas natural, establece no seu artigo 29 o dereito dos usuarios das plantas de regasificación á contratación do servizo de almacenamento de gas natural licuado (GNL) nas plantas, necesario para a descarga de buques.

No entanto, este dereito viuse limitado na práctica pola falta de capacidade libre dispoñible nos tanques das plantas, como consecuencia de situacións de acaparamento do almacenamento por parte dalgúns usuarios destas instalacións. Este feito podería bloquear a operación normal das plantas, impedindo a descarga de buques e conducindo algúns axentes a incumplir os seus contratos de compra cos seus subministradores ou a incorrer en situacións de «desbalance».

Na Norma de Xestión Técnica do Sistema n.º 3 «Programacións», aprobada pola Orde ITC/3126/2005, do 5 de outubro, do ministro de Industria, Turismo e Comercio, estableceuse xa un límite máximo para a capacidade de almacenamento admisible para proceder á descarga dun buque nunha planta de regasificación, límite que na práctica se demostrou insuficiente.

Por todo iso, co obxecto de garantirles o dereito anterior a todos os usuarios e vista a gravidade da situación, esta resolución fixa unha limitación obxectiva ás existencias medias de GNL dos usuarios en función da súa capacidade de regasificación contratada e establece uns valores mínimos, de forma que os usuarios con menor cota de mercado se poidan adaptar a esta nova situación.

A Orde ITC/3126/2005, pola que se aprobaron as normas de xestión técnica do sistema gasista, na súa disposición derradeira segunda autoriza a Dirección Xeral de

Política Enerxética e Minas para modificar as ditas normas, após informe da Comisión Nacional de Enerxía.

Con data do 4 de xullo de 2006, a Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas envioulle á Comisión Nacional de Enerxía unha proposta de resolución de modificación do punto 3.6.3 da Norma de Xestión Técnica do Sistema n.º 3 «Programacións», para o seu informe.

Con data do 20 de xullo de 2006, a Comisión Nacional de Enerxía emitiu o informe 24/2006, sobre a dita proposta.

De conformidade co disposto no artigo 65 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, o Real decreto 949/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o acceso de terceiros ás instalacións gasistas e se establece un sistema económico integrado do sector de gas natural, e a Orde ITC/3126/2005, do 5 de outubro, pola que se aproban as normas de xestión técnica do sistema gasista, e facendo uso da facultade de avocación prevista no artigo 14 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, resolvo:

Artigo único. *Nova redacción do punto 3.6.3 da Norma de Xestión Técnica do Sistema «NXTS-3».*

Modifícase o punto 3.6.3 «Viabilidade das programacións de descarga de buques» da Norma de Xestión Técnica do Sistema Gasista «NXTS-3», publicada por Orde do ministro de Industria, Turismo e Comercio, do 5 de outubro de 2005, que queda redactado como segue:

«Cada usuario das plantas de regasificación terá dereito a manter no conxunto do sistema unhas existencias medias de GNL por un valor inferior ou igual a 8 días da súa capacidade total de regasificación contratada no conxunto das plantas do sistema. Se a cifra así calculada fose inferior a 300 GWh, os usuarios que descarguen gas nas plantas de regasificación terán dereito, no conxunto das plantas de regasificación do sistema, a 300 GWh de existencias medias.

Para os efectos anteriores, o xestor técnico do sistema determinará as existencias medias de GNL de cada usuario con periodicidade diaria, calculada como a media aritmética das existencias diarias de GNL do usuario no sistema, para o mes móbil anterior (30 días), e comunicarallas ao usuario xunto cos balances diarios (n+2).

Entenderase, para os efectos desta norma, como un mesmo usuario da planta o conxunto de usuarios que pertencen a un mesmo grupo empresarial.

Cando as existencias medias de GNL dun usuario superen o máximo valor permitido, o titular das instalacións procederá a lle aplicar ao exceso de GNL que se encontre por riba do dito valor o canon de almacenamento correspondente incrementado de acordo co seguinte:

Ao exceso inferior ou igual a medio día da capacidade contratada aplicaráselle 5 veces o canon de almacenamento de GNL.

Ao exceso superior a medio día da capacidade contratada aplicaráselle 30 veces o canon de almacenamento de GNL.

Esta facturación terá a consideración de ingreso liquidable do sistema.

En calquera caso, o xestor técnico do sistema, en colaboración cos titulares das plantas de regasificación, poderá denegar as descargas de buques cando o usuario dispoña no conxunto das plantas de regasificación dun nivel de existencias de GNL superior a 5 días da súa capacidade de regasificación contratada. Igualmente, o xestor técnico do sistema poderá denegar as programacións mensuais de descarga de buques cando se poña en

perigo a seguranza do sistema ou cando o usuario exceda o nivel de existencias medias de GNL ao cal ten dereito.

Con independencia de todo o anterior, toda programación de descarga de buques estará limitada pola capacidade física de almacenamento que se encontre dispoñible nos tanques de GNL en cada momento, aínda que os transportistas, en coordinación co xestor técnico do sistema, farán os seus mellores esforzos para facer a programación factible coordinando a operación de todas as plantas do sistema.»

Disposición derradeira. *Entrada en vigor.*

Esta disposición entrará en vigor aos 15 días da data de publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 28 de xullo de 2006.—O secretario xeral de Enerxía, Antonio Joaquín Fernández Segura.

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

14190 *ORDE APA/2555/2006, do 27 de xullo, pola que se establece o procedemento para a emisión do certificado sanitario oficial de exportación de carne e produtos cárnicos, en materias competencia do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación. («BOE» 185, do 4-8-2006.)*

A Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, no seu artigo 12.2 establece a obriga de que toda exportación de produtos de orixe animal sexa sometida a inspeccións ou probas sanitarias, sendo necesaria a correspondente autorización sanitaria para ser despachada polas aduanas.

A exportación de produtos de orixe animal a países terceiros está condicionada, na maioría dos casos, ao cumprimento de determinados requisitos en materia de sanidade animal, establecidos polos países terceiros de destino, o que determina a necesidade de amparar as ditas partidas por certificados sanitarios de exportación, segundo os modelos de certificados consensuados cos países terceiros destinatarios.

A realización das inspeccións ou probas sanitarias á exportación e a emisión dos certificados sanitarios de exportación en materia de sanidade animal correspóndelle aos veterinarios oficiais que prestan os seus servizos nas áreas funcionais de Agricultura ou de Agricultura e Pesca das delegacións ou subdelegacións de Goberno, adscritas organicamente ao Ministerio de Administracións Públicas, pero dependentes funcionalmente do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, de acordo co previsto no artigo 2.3 do Real decreto 1330/1997, do 1 de agosto, de integración de servizos periféricos e de estrutura das delegacións de Goberno, que desenvolve a disposición derradeira segunda da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración do Estado.

Así mesmo, a Lei de sanidade animal establece, no seu artigo 7.1.j), a obriga dos exportadores de solicitar os certificados exixibles para a exportación na forma e condicións previstas regulamentariamente e é, segundo o artigo 14.3 da citada lei, responsabilidade exclusiva do exportador a exportación sen a obtención previa do certificado sanitario.